

“ప్రాణిపేర్లో” - “లోకీ కేత్తుణ ఓఱాయేణం”

(మాఘ కృష్ణ దశమీ)

237

(08.03.2021 సోమవారము)

॥31 నమాహేజ్ఞటేశాయ్ ॥

గురుధాత్మనమ్

ఆనందమానందకరం ప్రసన్నం జ్ఞానస్వరూపం నిజభావయుక్తమ్ ।
యోగిస్తమీడ్యం భవరోగైద్యం శ్రీమద్బురుం నిత్యమహం నమామి ॥

శ్రీనివాసధాత్మనమ్

కృష్ణాపతిం కృష్ణగురుం కృష్ణామిత్రమభీష్టదమ్ ।
కృష్ణాత్మకం కృష్ణపుం శ్రీనివాసం భజేత్తినిశమ్ ॥

లక్ష్మీధాత్మనమ్

విజ్ఞానవృద్ధిం హృదయే కురు శ్రీః సాభాగ్యవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ।
దయాసువృద్ధిం కురుతాం మయి శ్రీః సువర్ణవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ॥

అత్త సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహామైత్రే విరాజమానస్య, దేవదేవాత్మకస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య,
శ్రీమదభిలాండకోటిబ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేజ్యాచేశ్వరస్వామినః అనుగ్రహప్రసాదేన
సర్వేషాం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా ఆయురారోగ్యశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషుచికా
క్రిమిజనిత సమస్తదుష్టప్రభావనివారణార్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం,
రాజద్వారే రాజముఖే సర్వదా దిగ్యజయసిద్ధ్యర్థం, అస్మిన్ దేశే శీఘ్రమేవ వాపీకూప-
తటాకాదిపరిపూరకసువృష్టిపొత్తుద్వారా సర్వసస్యభివృద్ధ్యర్థం, గోధనాభివృద్ధ్యర్థం, సమస్త-
పాపక్షయార్థం చ శ్రీమన్మహాభారతాంతర్రతే విరాటపర్వతాణి యథాశక్తి త్రిపథ్మాశత్తమధ్యయ-
న్నరతళోకపారాయణం శ్రీశివసహస్రనామస్తోత్రపారాయణం చ ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహేణ

శైక్షణిధాత్మనమ్ - రుక్మిణీకేతిసంయుక్తం పీతామ్భరసుశోభితమ్ ।
అవాప్తతులసీగంధం కృష్ణం వన్నే జగద్బురుమ్ ॥

దేవీధాత్మనమ్ - యా దేవి సర్వభూతేము విష్ణుమాయేతి శబ్దితా ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమో నమః ॥

వాణిధాత్మనమ్ - వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసంస్థం పరాయణమ్ ।
శాస్త్రం జితేష్టియక్రోధం సశిష్యం ప్రణామామ్యహమ్ ॥

శ్రీయైన్మహిభారీతేష్
॥విరాటపర్వతే త్రిపణ్ణశతతమోఽ ధ్యాయః॥

షైకమ్మాయన ఉండాచా

ఏవముక్తః స షైరాటిర్వయాన్ సంయమ్య యత్తతః ।
 నియమ్య చ తతో రశ్మిన్యత్ర తే కురుపుణ్ణవాః ॥
 అచోదయత్తతో వాహోన్యత్ర దుర్యోధనో గతః ॥

 ఉత్పజ్య రథవంశం తు ప్రయాతే శ్వేతవాహనే ।
 అభిప్రాయం విదిత్యా చ కృపో వచనమబ్రావీత్ ॥

 షైషోఽన్తరేణ రాజానం బీభత్స్యః స్థాతుమిచ్ఛతి ।
 తస్య పార్ణిం గ్రేహాష్యమో జవేనాభిప్రయాస్యతః ॥

 న హ్యోనమతిసబ్జుధ్వమేకో యుధ్యేత సంయుగే ।
 అన్యో దేవాత సహప్రాణాత్ కృష్ణాద్య దేవకీసుతాత్ ॥
 ఆచార్యాచ్ఛ సపుత్రాద్య భారద్వాజాన్మహరథాత్ ॥

 కిం నో గావః కరిష్యన్ని ధనం వా విపులం తథా ॥
 దుర్యోధనః పార్థజలే పురా నౌరివ మజ్జతి ॥

 తదైవ గత్యా బీభత్స్యర్ణమ విత్రావ్య చాత్మనః ।
 శలభైరివ తాం సేనాం శైర్మః శీష్ముమవాకిరత్ ॥

 కీర్యమాణాః శర్మాష్ముస్త యోధాస్తై పార్థచోదితైః ।
 నాపశ్యన్నాపుతాం భూమిం నాస్తరిక్షం చ పత్రిభిః ॥

 తేషామాపతతాం యుద్ధే నాపయానేఽ భవన్నుతిః ।
 శీష్ముత్వమేవ పార్థస్య పూజయన్ని స్నేచేతసా ॥

 తతః శజ్ఞం ప్రదధ్యా స ద్విషతాం రోమహర్షణామ్ ।
 విస్మార్య చ ధనుఃశైష్పం ధ్వజే భూతాన్యచోదయత్ ॥

తస్� శజ్ఞస్� శబ్దేన రథనేమిస్వనేన చ ।
గాణీవస్య చ ఫూషేణ పృథివీ సమకమ్మత ॥
అమానుషాణాం సర్వేషాం భూతానాం ధ్వజవాసినామ్ ।
ఉంర్ధం పుచ్ఛాన్ విధున్యవా రేభమాణాః సమష్టతః ।
గావః ప్రతిన్యవర్ణత దిశమాస్తాయ దక్షిణామ్ ॥
॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే విరాటపర్వతః త్రిపళ్చాశత్తమోత్థాయః ॥

అథశ్లేషవసోహీనామస్తుతమ్

సిద్ధార్థకారీ సిద్ధార్థందోవ్యకరణోత్తరః ।
సింహానాదః సింహదంప్రుః సింహగః సింహవావనః ॥ 81 ॥

ప్రభావాత్మా జగత్కులస్థాలో లోకహితస్తరుః ।
సారజ్ఞో నవచక్రాంగః కేతుమాలీ సభావనః ॥ 82 ॥

భూతాలయో భూతపతిరహోరాత్రమనిందితః ॥ 83 ॥

వాహితా సర్వభూతానాం నిలయశ్చ విభుర్భవః ।
అమోఘుః సంయతో హ్యశ్వో భోజనః ప్రాణధారణః ॥ 84 ॥

ధృతిమాన్ మతిమాన్ దఙ్ఖః సత్కృతశ్చ యుగాధిపః ।
గోపాలిర్గోపతిర్గామో గోచర్మవసనో హరిః ॥ 85 ॥

హిరణ్యబాహుశ్చ తథా గుహోపాలః ప్రవేశినామ్ ।
ప్రకృష్టారిర్గృహోహర్షో జితకామో జితేంద్రియః ॥ 86 ॥

గాంధారశ్చ సువాసశ్చ తపఃసక్తో రతిర్గురః ।
మహాగీతో మహానృత్యో హ్యప్సరోగణానేవితః ॥ 87 ॥

మహాకేతుర్గృహోధాతుర్మైకసామచరశ్చలః ।
అవేదనీయ ఆదేశః సర్వగంధసుభావహః ॥ 88 ॥

తోరణస్తారణో వాతః పరిధీః పతిఫేచరః ।
సంయోగో వర్ధనో వృద్ధో అతివృద్ధో గుణాధికః ॥ 89 ॥

నిత్య ఆత్మసహయశ్చ దేవాసురపతిః పతిః ।
యుక్తశ్చ యుక్తబాహుశ్చ దేవో దివి సుపర్వణః ॥ 90 ॥

ఆషాధశ్చ సుషాధశ్చ ధ్రువోఽథ హరిణో హరః ।
వపురావర్తమానేభ్యో వసుత్రేష్టో మహాపథః ॥ 91 ॥

శిరోహరీ విమర్శ్చ సర్వలక్షణాలక్షితః ।
 అక్షచ్చ రథయోగీ చ సర్వయోగీ మహాబలః ॥ 92 ॥

 సమామ్నయోగ సమామ్నయస్తిర్థదేవో మహారథః ।
 నిజీవో జీవనో మంత్రః శుభాక్షో బహుకర్మః ॥ 93 ॥

 రత్నప్రభూతో రక్తాంగో మహారవనిపానవిత్ ।
 మూలం విశాలో హ్యమృతో వ్యక్తావ్యక్షపోనిధిః ॥ 94 ॥

 ఆరోహణో ఉధిరోహశ్చ శీలధారీ మహాయశః ।
 సేనాకల్పో మహాకల్పో యోగో యుగకరో హరిః ॥ 95 ॥

 యుగరూపో మహారూపో మహానాగహనో వథః ।
 న్యాయనిర్వపణః పాదః పణ్ణితో హ్యచలోపమః ॥ 96 ॥

 బహుమాలో మహామాలః శశీ హరసులోచనః ।
 విస్తారో లవణః కూపస్త్రియుగః సఫలోదయః ॥ 97 ॥

 త్రిలోచనో విషణ్ణాజో మణివిద్ధో జటాధరః ।
 బిందుర్విసర్గః సుముఖః శరః సర్వాయుధః సహః ॥ 98 ॥

 నివేదనః సుఖాజాతః సుగంధారో మహాధనుః ।
 గ్రహపాలీ చ భగవానుత్థానః సర్వకర్మణామ్ ॥ 99 ॥

 మన్మానో బహులో వాయుః సకలః సర్వలోచనః ।
 తలస్తాలః కరస్తాలీ ఊర్ధ్వసంహననో మహాన్ ॥ 100 ॥

॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే అనుషాసనపర్వణి శ్రీశివసహస్రనామస్త్రై వింశతిక్షోకాః ॥

గోవిందనైతుపొంకీర్ణవ్తుము

అంత నవగ్రహాష్టార్థనా

ఆదిత్యాయ చ సోమాయ మంగళాయ బుధాయ చ ।
గురుపుక్రశనిభృష్ట రాహవే కేతవే నమః ॥

అంత త్వమూషార్థనా

యదక్షరపదబ్రఘ్ం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తప్స్యం జ్ఞమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోతుష్టతే ॥

అంత లోకక్షేమాషార్థనా

స్వప్తి ప్రజాభృః పరిపాలయన్తాం న్యాయేన మర్మేణ మహిం మహిశః ।
గోబ్రాహృణేభృః పుభమస్తు నిత్యం లోకస్ఫుమస్తాస్ఫుఫినో భవస్తు ॥

అంత భగవత్పంచాంగము

కాయేన వాచా మనేంద్రియైర్య బుద్ధ్యాతుత్సునా వా ప్రకృతేస్యుభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సుకలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అంత మంగళము

శ్రియః కాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేతుర్ధినామ్ ।
శ్రీవేష్టుటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

